

РЕШЕНИЕ

№ 1945

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **9062** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба, вх. № 28685/16.09.2020 г. от адвокат – пълномощник на Б. Д. М., СРЕЩУ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР, за обезщетяване на имуществени вреди – сумата от общо 800 лева (400 + 400), представляваща заплатено възнаграждение на адвокат А. В., за оказване на правна защита и съдействие пред: Софийски районен съд, по НОХД № 18951/2018 г., НО, 133^{ТН} състав, във връзка с обжалване на Електронен фиш серия „К“, № 1618078/28.08.2015 г., отменен с Решение № 95689/16.04.2019 г.; по КНАХД № 5854/2019 г. на Административен съд София – град, образувано по касационна жалба от Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР, против решението на СРС, по НАХД № 18951/2018 г. Върху тази сума се претендира и законната лихва, считано от датата на исквата молба, до окончателното изплащане.

В съдебното заседание ищецът не се явява и не е представляван от адвоката. Представена е писмена молба, с която е заявено, че: се поддържа исквата молба; претендира се възстановяване на разноските за настоящото съдебно производство, като е представен и списък.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт, с писмен отговор и непосредствено пред Съда: оспорва исквата молба; намира заплатените на адвоката възнаграждения за прекомерно високи; възразява за прекомерност и на претендираното за настоящото

дело адвокатско възнаграждение от 400 лева.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исквата молба, но само за сумата от 400 лева, понеже по касационното дело липсват доказателства за заплатено на адвоката възнаграждение.

С протоколно определение от 01.03.2021 настоящият съдебен състав присъедини изисканото от СРС НАХД № 18951/2018 г./2019 г. и това на АССГ – КНАХД № 5854/2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исквата молба претенции, доводите на страните и доказателствата по делото, приети без оспорване от ответника, приема за установено от фактическа страна следното.

С Електронен фиш серия „К“, № 1618078/28.08.2015 г. на ищеца Б. М. било наложено административно наказание „глоба“, в размер на 140 лв. за констатирано с техническо средство движение на автомобила със скорост, надвишаваща разрешената с 32 км./ч. Електронният фиш е отменен от състав на СРС, по НАХД № 18951/2018 г., с Решение № 95689/16.04.2019 г. По касационна жалба от Отдел „ПП“ – СДВР решението е оставено в сила с Решение № 6981/18.11.2019 г., по КНАХД № 5854/2019 г. на Административен съд София – град, XI касационен състав.

Ищецът претендира и твърди, че за осъществена защита и процесуално представителство, във връзка с оспорването на Електронен фиш серия „К“, № 1618078/28.08.2015 г. е заплатил възнаграждение на адвокат А. В., както следва: 400 лева за защита и представителство пред СРС, по НАХД № 18951/2018 г.; 400 лева за защита и представителство пред АССГ, по КНАХД № 5854/2019 г. Желая възстановяването на сумата от общо 800 лева.

Ответникът отрича претендираното право на обезщетяване, съображения за което е изложил в писмения отговор, за който стана дума по - горе.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата и на доводите на страните, формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е процесуално допустим за разглеждане, по реда на Глава единадесета „Производства за обезщетения“ АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди.

Безспорно е, че Електронен фиш серия „К“, № 1618078/28.08.2015 г. е бил отменен, считано от 18.11.2019 г., когато е постановено касационното решение по КНАХД № 5854/2019 г., потвърждаващо Решение № 95689/16.04.2019 г. на СРС, по НАХД № 18951/2018 г.

Установява се от протоколите, от проведените съдебни заседания и следното.

В производството пред СРС адвокатът – пълномощник не се е явил в съдебното заседание. Защитата е осъществена посредством изготвяне на въззивната жалба и представени писмени бележки. Адвокатът – пълномощник не се е явил и в съдебното заседание пред касационния съд, но е представил и там становище, и списък на разноските, с претенция за възстановяване на 400 лева.

Съдът приема за установено и доказано, че ищецът М. е заплатила на адвокат А. В., за защита и процесуално представителство по НАХД № 218951/2018 г. на СРС 400 лв. (четиристотин лева). Плащането от страна на ищеца се установява от наличния по делото на СРС (л. 35) договор за правна помощ, от 22.03.2019 г., в който изрично е отбелязано, че сумата от 400 лева е платена/получена в брой. Съдът не намира основания да дискредитира доказателствената стойност на този договор, относно размера и заплащането на сумата. От друга страна обаче, по КНАХД № 5854/2019 г.

на АССГ не се съдържа друг договор за правна помощ, който да установява договорена цена за процесуално представителство пред касационната съдебна инстанция и съответно – плащане на цената.

Исковата молба е частично основателна.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: незаконосъобразен административен акт или действие/ бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че исковите за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“. В мотивите на същото тълкувателно решение е прието още, че: „делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. Цитирайки ТП № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС, и ТР № 1/15.03.2017 г. на ВАС, настоящият съдебен състав отговаря и на част от възраженията на юрисконсулта на ответника, определяйки ги като неоснователни. Изложеното в мотивите на ТР № 1/15.03. 2017 г. по тълк. дело № 2/2016 г. на ВАС становище („възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - „справедлив и обоснован“) следва да бъде разбирано и тълкувано в смисъл, че Съдът може да намалява размера на адвокатското възнаграждение тогава, когато е било определено значително над минималния размер,

и когато ответникът по иска за имуществени вреди е направил съответно възражение, както е в случая.

Съдът намира дефинираната по – горе в решението искова претенция за основателна и доказана, само досежно основанието и само за заплатеното адвокатско възнаграждение по НАХД № 18951/2018 г., по описа на СРС, понеже са налице в кумулативна връзка всички елементи от фактическия състав на чл. 203, чл. 204 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Заплатеното възнаграждение за адвокатска защита пред СРС, срещу електронния фиш (отменен) представлява имуществена вреда за ищеца, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с незаконосъобразния административен акт. В същото време Съдът приема, че заплатеното адвокатско възнаграждение от 400 лева по делото на СРС се явява прекомерно, с оглед: неучастието на адвоката в съдебното заседание; разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията към 2019 г. Според разпоредбата, „за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300 лв.“. Чл. 7, ал. 2, т. 1, в редакцията към 2019 г. – в същия смисъл. По тези съображения, исковата молба се явява основателна и доказана за размер на имуществените вреди – 300 лева, представляващи част от заплатено на адвокат А. В. възнаграждение по НАХД № 18951/2018 г. на СРС, от 400 лева. В останалата част, за претендирания размер на имуществените вреди над 300 лева, до 800 лева, исковата молба е неоснователна и недоказана, предвид вече изложените мотиви за: прекомерност на адвокатското възнаграждение по делото на районния съд; недоказаност на факта, ищецът М. реално да е заплатила на адвоката претендираната сума от 400 лева по КНАХД № 5854/2019 г. на АССГ, понеже няма каквото и да било доказателство в тази връзка. Впрочем и по настоящото дело, с писменото становище от 25.02.2021 г. и с представения списък по чл. 80 ГПК ищецът претендира възстановяване на адвокатско възнаграждение от 400 лева, но в приложения на л. 6 договор за правна помощ е отразено, че е заплатено възнаграждение от 300 лева.

Така очертаният изход на спора определя като принципно основателна (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) и претенцията на ищеца, за възстановяване на разноските за водене на делото: държавна такса 10 лева и адвокатско възнаграждение (договор на л. 6 от настоящото дело с отразена сума от 300 лева). Въпреки изричното възражение, по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК от страна на ответника по настоящото дело, като взе предвид и вече изложените мотиви, досежно размера на възнаграждението по НАХД № 18951/2018 г. на СРС Съдът приема, че размерът на заплатеното на адвокат А. В. възнаграждение от 300 лева за правна защита и съдействие по настоящото адм. дело № 9062/2020 г. не е прекомерно висок, предвид цената на иска. С оглед на това Съдът приема да присъди в полза на ищеца, съразмерно на уважената част от иска, и разноски за адвокатско възнаграждение по настоящото дело, в размер на 116 лева. На ответника, съразмерно на отхвърлената част от иска също се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, предвид разпоредбата на ал. 4, чл. 10 ЗОДОВ (ДВ, бр. 94/2019 г.) и с оглед датата на завеждане на исковата молба - 16.09.2020 г. Като основа за присъждане юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, Съдът приема 100 лева, предвид чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от

Наредбата за заплащане на правната помощ. Така, съразмерно на отхвърлената част от иска (за 500 лева), Съдът определя юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, в размер на 16 лв. (шестнадесет лева).

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 172а, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София-град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР да заплати на Б. Д. М. - ЕГН: [ЕГН] обезщетение за имуществени вреди, в размер на 300 лв. (триста лева), представляващо заплатено възнаграждение на адвокат, за защита по НАХД № 18951/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 133^{-ти} състав, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.09.2020 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба, вх. № 28685/16.09.2020 г. от Б. Д. М., против Столична дирекция на вътрешните работи – МВР, за размера над 300 лв. (триста лева), до претендирания размер от 800 лв. (осемстотин лева).

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР да заплати на Б. Д. М. - ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на настоящото дело и заплатеното възнаграждение за един адвокат, съразмерно на уважената част от иска, в общ размер на 126 лв. (сто, и двадесет и шест лева).

ОСЪЖДА Б. Д. М. - ЕГН: [ЕГН] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР, съразмерно на отхвърлената част от иска юрисконсултско възнаграждение, в размер на 16 лв. (шестнадесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: